



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

**Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica**

**Huet, Pierre Daniel**

**Parisiis, 1679**

VI. Tertium argumentum.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-16260**

nempe ex conserta cum Goliatho pugna; hæc, utpote contraria, à diversis Scriptoribus profecta, & in unum ab aliquo compacta opinatur. Verum enimvero non recte hæc à Disputatore nostro distincta sunt: primum enim cithara caussa venit David ad Saïlem jam intemperiis agitatum; tum deinde recrudescentia Philistæorum bella alio Saülis animum abstraxerunt, ut jam citharista non egeret. Ergo David à Rege dimisus ad patrem reddit, & deinde à patre ad fratres cum cibani in castra remisus certamen inuitum cum Goliatho, eoque interfecto in comitatum demum & regiorum afflclarum numerum à Saïle adscriptus est. Ne cui locus hic esset fraudi præcaverat sacer Scriptor: nam postquam Davidem cithara cantu Saïlem hilarasse dixit, tum capite sequenti Philistæorum bellum scribens, cum de Davide iterum esset aucturus, *David autem, inquit, erat filius vii Ephrati, de quo supra dictum est: vel ut habet Ebraicum exemplar, Filius vii Ephrati hujus, ¶ ut suppleat Lector, quem jam supra designavi. Deinde: Tribus ergo majoribus secutis Saïlem, abiit David, & reversus est à Saul, ut pascaret gregem patris sui in Bethlehem. Eum quidem ad se in castra reversum non agnoscit Saul: quid mirum vero, in tanto stipantum numero, quem tum viserat cum mentis esset impos, aliter fortasse induitum ac ornatum cum ad Regem iret ipsius oblectandi caussa, quam cum ad fratres in castra.*

*Tertium argumentum.*

*Tract. Theol. cap. 9.  
1. Sam. 14. 1.  
1. Sam. 26. 1.  
1. Sam. 26. 4.  
& seq.  
1. Sam. 26. 5.  
& seq.  
1. Sam. 24. 9.  
& seq.  
1. Sam. 16. 1.  
& seq.*

*Quartum argumentum.*

*Tract. Theologico-cap. 9.  
1. Sam. 7. 13.*

*Quintum argumentum.*

*Hobb. Leviath. cap. 31.  
1. Sam. 5. 5.*

*1. Sam. 27. 6.  
2. Sam. 30. 27.  
2. Sam. 6. 4.*

*Sextum argumentum.*

*1. Sam. 7. 15.*

V I. In capitibus præterea vicesimo quarto & vicesimo sexto obtrectandi Libri hujus caussam nactus est Theologo-Politicus: rem quippe eamdem utrobique, sed ex variis itidem Scriptoribus, de re eadem diversa sentientibus collectam opinatur. Quasi si ad antiquissimi & sanctissimi Libri dignitatem labefactandam opinaciones satis esse possint. Deinde attendat Lector, & mirabitur conjectoris audaciam. Illic latitat David in locis tuiffris Engaddi: hic in colle Hachila. Illic Saülis speluncam ingressi ad requisita natura summan chlamydem David præcedit: hic dormientis ejusdem in tentorio hastam & scyphum aufert. Illic Saïlem spelunca egressum David blandissime alloquitur: hic Abnerum amarissimis probris incessit. Diversæ sane res, neque tenebre folius conjectura duetu confundendæ.

VII. Inter septimum etiam caput, & decimum tertium disconvenire ait, quod illic talia legantur: *Et humiliati sunt Philistini, nec apposuerunt ultra ut venirent in terminos Israel. Facta est itaque manus Domini super Philistinos cunctis diebus Samuelis: hic autem bellicos Philistæorum adversus Israëlem apparatus, vivo etiam tum Samuele, & ingens Ebraeorum terror describantur. Hoc loco sane, ut alias saepe, ac fere semper, Scripturae sacræ verba perperam accepit Argutator noster: nam in his verbis: Nec apposuerunt ultra, dictio ultra, Ebraice ¶, non semper tempus perpetuum, imo ne diurnum quidem, sed exiguum quandoque significat. Perinde igitur hoc est, ac si dixisset: Per aliquod tempus Israëlitum terram non invaserunt. Quod autem subjunction, per omnem Samuelis vitam manu Dei oppreslos fuisse Philistæos, vere id contingit: quotiescumque enim adverfus Israëlitæ, superflite adhuc Samuele, arma moverunt, magnis cladibus sunt attriti.*

VIII. Eodem loco utitur Hobbesius, ut libros Samuelis oppugnet, sed & aliis etiam, quorum primus extat capite quinto Libri prioris: *Propter hanc caussam non calcant Sacerdotes Dagon, & omnes qui ingrediuntur templum ejus, super limen Dagon in Azotum, usque in hodiernum diem: unde effici putat multis post Samuelem annis scripta hæc fuisse. At meminisse debuerat Hobbesius, qua de Dagonis simulacro narrantur illuc, Samuele etiam tum adolescentem contigisse; Librum autem hunc à Samuele jam sene fuisse scriptum, ac proinde intervallum satis grande intercessisse, ut merito usurpata ab eo fuerit clausula hæc: Usque in hodiernum diem. Quoniam autem priora tantum viginti quatuor capita Libri prioris adscriptissimus Samueli, reliqua Gado & Nethanii, quorum atas longe post Samuelem excurrunt, frustra eamdem locutionem vicesimo septimo capite, & tricesimo Libri prioris, & sexto posterioris adhibitam obicit Hobbesius: cum præsertim non valde longum requiratur spatium, ut hæc notatio temporis locum habere possit. Quod supra probavi exemplo Matthæi Evangelista eamdem usurpantis, cum de rebus tempore non multum dissitatis ageret.*

IX. Fute quoque est, quod colligit Hobbesius ex septimo capite Libri primi, ubi hæc leguntur: *Judicabat quoque Samuel Israëlem cunctis diebus vita sua. Nempe vult nonnulli post obitum Samuelis hac potuisse scribi. At minime hæc ita præcise accipienda sunt, ut ab Hobbesio sunt accepta, quasi significet Scriptor sacer per totum vita sua curriculum Israëlitæ Samuelem præfuisse: nam certum est in pueritia sua jus Israëlitæ non dixisse. Ergo commoda adhibenda est interpretatio, nempe ab obitu Heli Sacerdotis, ad id usque tempus, quo hæc scribebat Samuel, judicia ipsum inter Ebraeos exercuisse; etiam postquam regnum adeptus est Saul: velut cum Agagum Amalecitarum regem, Saülis iussu servatum, in frusta concidit. Favent huic interpreta-*